

ner, betyder, sådan som jeg læser aftalen, at når man står i vand til knæene, må man godt i et par uger købe noget medicin uden for reglerne, men i normale situationer, normale situationer, som er, at man har en 20-30 pct. af befolkningen, der er smittet med aids, at man har massive malaria-problemer, at man har massive tuberkuloseproblemer, der er man ikke i en katastrofesituation, fordi det er bare en vedvarende katastrofe, og det er ikke omfattet af TRIPS-aftalen.

Så derfor bliver vi nødt til at få klargjort: Hvad er regeringens linje i forhold til det her? Er det kun kønne ord, som reelt ikke udmønter sig i en ændring af aftalerne, eller ligger der noget i det?

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Til hr. Keld Albrechtsen og til hr. Jørn Jespersen omkring TRIPS-aftalerne: Jeg siger klart, udenrigsministeren siger det klart, vedtagelsen siger det klart, at vi har som mål, at der skal sikres adgang til medicin for udviklingslandene. Vi siger ikke, at de eksisterende regler er gode nok, det ved vi faktisk ikke, men vi kan konstatere, at de regler, der er i den eksisterende aftale, altså ikke er afprøvede.

Og hvis man lyttede til, hvad jeg sagde i min ordførertale, ville man vide, at jeg sagde, at man skal selvfølgelig prøve grænserne af i den eksisterende aftale. Hvis de grænser ikke er gode nok, så må man ændre dem. Det er altså lidt underligt at komme og kræve ændringer inden man ved, om eksisterende regler faktisk kan bruges.

Så skal jeg sige til hr. Keld Albrechtsen om USA og EU, at vi gerne vil have, at vi løser handelsstridighederne inden for WTO-systemet. Jamen det er sådan set, fordi alternativet kunne være et sammenbrud af de internationale handelsaftaler, et sammenbrud i WTO, og vi er faktisk stærke tilhængere af, at vi har spilleregler, for hvis vi ikke har spilleregler på det her punkt, så betyder det simpelt hen, at vi overlader det til den stærkeste, så bliver det jungleloven, der kommer til at gælde. Og derfor har vi en interesse i at holde fast i WTO-systemet og sørge for, at vi får løst de konflikter, der er på dette område.

Jeg deler ikke hr. Keld Albrechtsens synspunkt om, at det her ikke er fremadrettet. Et af problemerne er, vil jeg da gerne sige, at en række af de fine målsætninger, vi opstillede tidligere, jo stadig ikke er gennemført i WTO, så det, der er behov for, er sådan set ikke nye store krav

til, hvad der skal ske på det her område. Det, det handler om, er at få sat fokus på ved det møde, der er i Qatar, at sørge for at få udviklingslandene øverst på dagsordenen og få høvlet så meget som overhovedet muligt igennem på det her felt. Det er det, det går ud på. Det er den prioritering, det er den satsning, vi forsøger at lægge ind i det her.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsen for den tredje og sidste korte bemærkning til hr. Claus Larsen-Jensen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil sige til hr. Claus Larsen-Jensen, at hvis det var sådan, at regeringen havde overvejelser om på et tidspunkt at kræve TRIPS-aftalerne ændret, så må man jo sige, at så er det jo en fuldstændig ubehændig formulering, man har skrevet i forslaget til vedtagelse.

For i forslaget til vedtagelse står der, at det skal være inden for TRIPS-aftalerne. Der er simpelt hen ikke nogen sammenhæng i tingene, og vi bliver nødt til at forholde os til den tekst, som forslagsstillerne, regeringen og alle de borgerlige partier har lagt på bordet. Og det er en afvisning af Afrika. Sådan er teksten.

Så jeg vil opfordre hr. Claus Larsen-Jensen til, hvis han mener noget med det, at trække det her forslag tilbage, så kan vi lave en anden formulering. Det vil Enhedslisten da gerne snakke om. Men denne her duer jo ikke.

Og så med USA: Jeg spurgte, om det her betyder, at hvis WTO bestemmer, at vi skal acceptere hormonbøffer, så ligger der jo i den tekst, at så skal vi have hormonbøffer ind på markedet i Danmark. Eller hvis der bliver lavet ordninger om gensidig anerkendelse af gensplejsede afgrøder, så skal vi også acceptere dem, der bliver godkendt i USA.

Det er jo en glidebane, det er jo forfærdeligt at underskrive på forhånd, at man vil acceptere sådanne ting som hormonbøffer, hvis handelsbureaukraterne i WTO forsøger på at tvinge os til det.

Er det det, der ligger i den formulering?

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes jo stadig væk, det er pudsigt, at hr. Keld Albrechtsen tror, at hvis der ikke er nogle regler, så er der ingen store lande, der kan tvinge